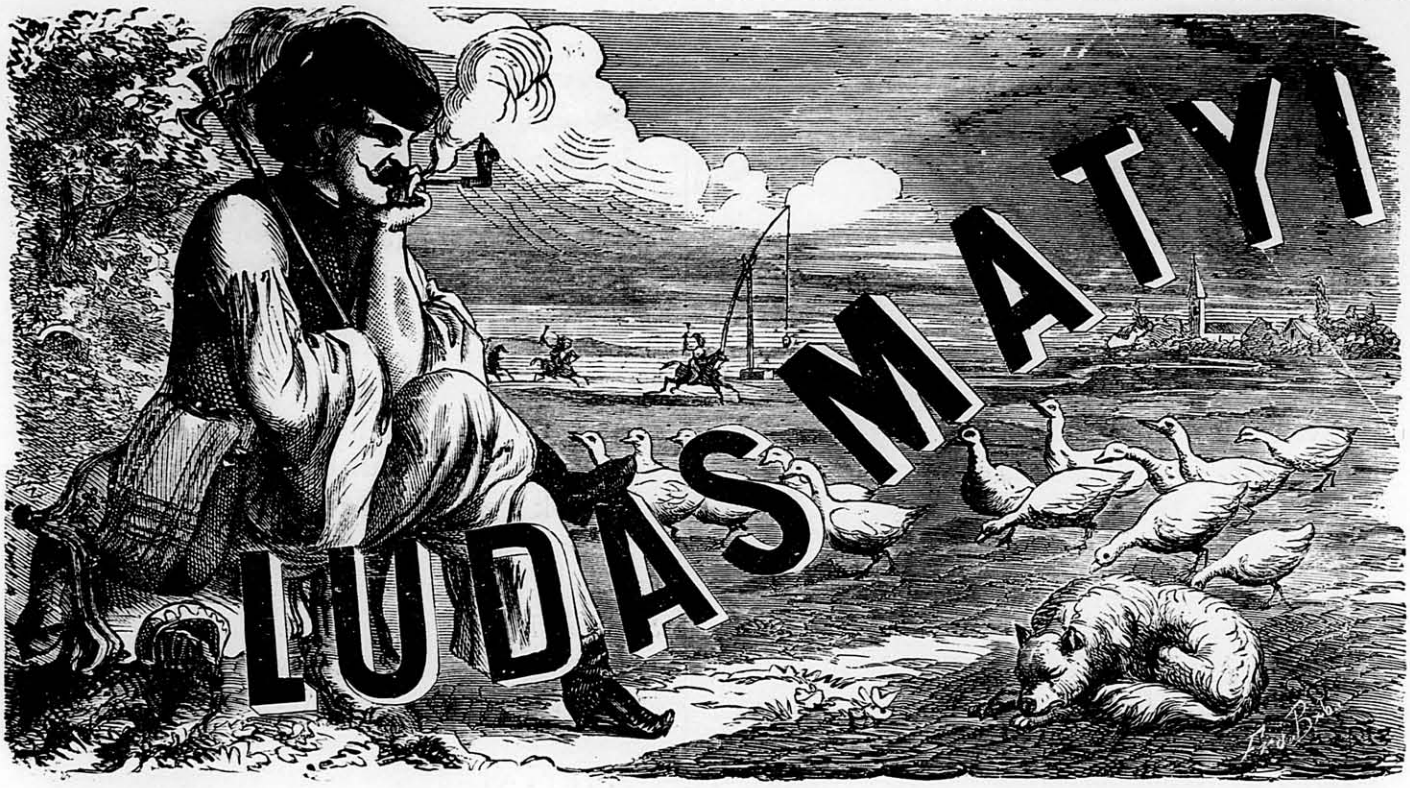

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 hóra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, jun. 4-én
1871.
23. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi“-nak van szánva.

Teljes számu példányokkal folyvást szolgálunk.

Bucsu szavak,

— már most két miniszterhez. —

Nem most irtam, régen készen volt,
Gondolhatjátok mi okból,
Most hogy megtörtént, tehát szépen
Elővettem a fiókból;
Igaziték rajt egynehány sort
Mint a körülmények vannak,
Oszt hadd menjen, — ne fiam Matyi!
Kinek tetszik, adod annak!

Hanem nini! én is jóformán
— Lemondásotok okán ám —
Elmondhatom mint virgilius:
No most! iam maiora canam!
Eddig egyenkint szállongtatok
Időközben egymásután..
Most meg párosával mentek el
A minister-krizis utján!

Bódi! Bódi! bizony jól irád
Egyik régi barátodhoz:
„Kutyámnak is jobb dolga van mint
Nekem“, — mért voltál pártodhoz
Oly őszinte, nyilt, miért mondád
Kereken ki, mit éreztél ?!
Im: futtsba ment tökéletesen
A mit oly fenhangon kezdtél!

Lásd! nem való ám azok közé
A tiszta őszinte nyiltság,
Hanem a kiforditott hitü
Förtelmes jezsovitaság!
Ezért valál bünbak, csak ezért
Keseritének oly sokszor,
Ezért hallatódott több izben
Hogy lemondasz ekkor s akkor!

Lásd! nem tudtál készen tartani
Elég sok, s elég nagy konczot,
Betömni szájuk, s felhizlalni
A sok aspiráns kolonczot!
Ezért történt ez, mert elhihedd
Ők veték ki régen a tőrt,
Régen szövik-fonják a hálót...
S ime a krizis most kitört!

Elved volt nem penzionálni —
Használni ki csak alkalmas,
Lett légyen bár a kinevezés
Szégyenitő vagy borzalmas!
A Kossalkó-féle fráterek
Dicsőséged oszlopai,
A Hengelmüllerek koroszud
Leggyönyörübb virágai!

De tovább fonom dicskoszorud..
Mert méltó vagy rá ó Bódi!
Te teremtéd, tőled származott
E gyöngyvirág, ez uj módi.
Az a váczi sajtóáristom!...
— Egye fel a fészkes feki...
No Scorpió! Matyi s ti többen
Köszönjetek szépen neki!...

Nagyszerü volt az is, hogy mindjárt
Állapotod kezdetében —
Rögtön cerberust állitottál
Hős Ráth Kari személyében,
S hogy ő kiszolgált, gondoskodtál
Töltessék ez a hely is be,
Hogy legyen, a ki az irókat
Tétesse parenthesisbe!

Az a rengeteg paragrafus..
Mely dús agyadból született,
A sok felhasználandó stempli...
Mely a törvénybe tétetett
Egytül-egyig mind szaporitja
Fejed körül a glóriát...
S könnyes szemmel, zokogó hangon
Utánnad végbucsút kiált!

Ennyi érdem! s mégis elmentél
Hiszen ez megfoghatatlan!
Hisz te vivéd véghez azt is, mely
Mindörökre halhatatlan!
Nézd ott int feléd igaz lelked
Legnagyobb kimutatója...
A dutyi udvarán kitéve
Böszörményi koporsója!!!

Méltóságos György ur! kendet is
— Habár nincs is sok érdeme,
Hisz a Pesti Napló szerént is
Csakhogy zérussá nem leve —
Elbucsuztatom becsületből:
Áldják meg hát az istenek,
S a megkutyabőrözött zsidók
Mert bőven vannak ilyenek!!

Nagy Bőgős.

Kutya jár a malomba!

— igaz történet —

ajánlja a szép feleséggel biró principalisoknak egy patvarista.

X. ur hires ügyvéd volt a maga idejében, volt is pöre elég, meg is szaporodott gazdasága oly mértékben, hogy számát sem tudá. — Egy volt azonban a mi X. urat felettébb busitá ha végig nézett pompás termein, pénzes ládáin, téres tanyáin, s ez az egy az volt, hogy X. ur fiatal korán annyira neki feküdt a poros akták s penész virágos dokumentomoknak, hogy az élet igazi virágjáról a házasságról egészen megfelejtkezett; — kire marad már most ez a tenger vagyon? kérdezé sokszor önmagától.

Ilyenkor osztán el-el gondolkozott egyről másról, többek közt arról is, hogy még talán nem volna késő örökösről gondoskodni, hisz még java idejében jár, még csak 60 éves sat. sat. — igy biztatgatá magát.

Denique a sok önmaga általi biztatgatásnak az lett a vége, hogy az öreg úr megházasodott, elvevén a szomszéd birtokosnak 18 éves gyöngy kökényszemü, se-

lyem ~~haju~~ szép szöke lányát, — s lett az öreg urból fiatal házas.

Szépen is folyt a házas élet, pár év mulva a szép szöke menyecske szokatlanul kezdett hizni, arcza elváltozott ugy annyira, hogy egy napon — midőn az öreg nejéhez akart ellátogatni, egy tudós asszony azzal ijeszté, hogy ne menjen, mert elveszi a sipkáját a bába!

Az öreg ur nem igen érté e képes beszédet, de megmagyarázá neki a szobából kihangzó gyermeksirás! Rohant be. — Hát imé, nem hogy el akarná venni a sipkáját, sőt inkább egy gyönyörü figyermeket nyujt át neki a bába e szavakkal: „itt van téns uram, csókolja meg a kis uj vendéget, örüljön neki, épen szakasztott olyan mint az apja."

Az öreg ur se hallott se látott, össze csókolta kis fiját, szép feleségét, még rádásul a bábaasszonyt is.

Mikor osztán ugy félév mulva kezdett betelleni az öreg a kis fiuval, gyakran eszébe-eszébe ötlött a bába asszony eme mondása: „épen szakasztott olyan mint az apja."

Meg-meg nézte a kis fiut, gyönyörü égő fekete szemei voltak, — az övé — már mint apjáé — meg savó szinü; — annak szépen görbül a kis orrocskája, az övé pisze, — annak akkora kis szájacskája van mint egy cseresznye, neki majd nem egész fülig érő; — annak lágy fekete selyem haja, neki se lágy se fekete ugyan többé, hanem mig volt is rosszul ázott kenderszinü volt, s feleségeé selyem ugyan de szöke; annak picziny fülei vannak, ő pedig oly esacsifüles, mint ha csak Pulszki Guszti lenne. — Itt osztán az a gondolat ötlött ismét eszébe: vajjon kire üthetett hát ez a kis fiu?

Volt ugyan az öreg ur számos patvaristái között egy nem rég cenzurázott szép fiatal s derék ember, a kinek szinte gyönyörü égő fekete szemei, szépen görbülő orra, piczinv szája, lágy fekete selyem göndör haja volt; — ez némi gyanakodásra adhatott volna holmi szerelem féltő embereknél okot, de az öreg ur komoly embernek tartá magát, nejét pedig feddhetetlen erkölcsü nőnek, patvaristáját szinte jámbor és istenfélő ifjunak, ki két évi nála léte óta nem iparkodik egyében, mint az ő mélyen tisztelt principálisának kedvét, bizalmát, nyájas modora, s a jogi tudományokbani jártasságának kimutatása által, mentül inkább megnyerni s kiérdemelni; ellenkezőleg a többi fráterekkel, kik az irodába fütyörésznek, ottkin a leányok után futkároznak, s mentül rövidebbre iparkodnak szabni a hivatalos órakat.

Ez tehát az öreget tökéletesen megnyugtatta volna, jobban mint az az ebéd utánni álom, melyből sokkal előbb mint máskor felserkenvén, a kertbe ballagott le; — s a komló lúgos felé közeledvén némi szokatlan zörgés vagy zaj, vagy mi ütötte meg füleit. — Nesztelenül oda sompolyogván, látja ám a nyiláson, hogy az ő kökény szemü felesége, meg az a nyájas modoru bogárszemü patvaristája sat. sat.

Persze, hogy majd sóbálvánnyá változott, de mégis tudott magán uralkodni, nem szólt semmit, csendesen — mint jött — felment szobájába, s hivatta kis vártatra a patvaristát; — megakarta az öreg próbálni a gyereket; sétálni hivá — mint mondá — hogy egy bonyolult ügyben tanácsát vagy véleményét kérdezze, mely ügyet — mint az öreg állitá — a gróf — kinek ő jurium directora — küldött hozzá vélemény adás vegett. —

Uram öcsém! — kezdé az öreg — a gróf kér, hogy a következő ügyben véleményt adnék, — én szeretném uram öcsémét is hallani. — Az ügy következő: van a grófnak egyik urodalmában egy malma, de nagyon kevés hasznot vesz belőle, mert egy nagy fekete kutya mindig beszökik a malomba s megeszi a lisztet, azt kérdi azért a gróf, vajjon a malmot gyujtassa e fel, vagy a fekete kutyát lövesse-e agyon, mit gondol uram öcsém?

Azt gondolom édes uram bátyám — viszonz a patvarista, ki kezdé gyanitani a sort, — hogy sem a malmot nem kell a grófnak felgyujtatnia, sem a fekete kutyát agyon lövetnie, hanem a molnárra kell jó 25-öt vágatni, mért nem ügyel jobban a malmára!

Az öreg egyet gondolkodott, fejével háromszor négy szer bóllintott, s aztán megszóllalt: jól van uramöcsém! tehát megirom a grófnak, hogy a molnárra vágasson jó 25-öt, mért nem ügyel a malmára.

Másnap osztán az öreg összepakolt, s családostól felhurczolkodott Pestre, ott hagyván maga helyett jurium direktornak a fekete kutya ... akarom mondani... a patvaristát!

A képviselőházban, és a képviselőházon kivül.

Motto: Zavaros a Tisza vize nem tiszta.

A képviselőházban: Tisza Kálmán szavaz a sugárutra.

A képviselőházon kivül: Tisza Lajos kineveztetik a munkatanács elnökének.

A képviselöházban: Tisza Kálmán szavaz a delegátiora.

A képviselőházon kivül: Tisza Lajos, és Eszterházy Miklós gróf megkapják az engedélyt a Buda Uj-Szőnyi vasut vonal kiépitésére.

A képviselőházban: — Tisza Kálmán megszavazza a szegedi kir. biztos részére a 140,000 ftot.

A képviselőházon kivül: — Tisza Lajos ki van jelölve közlekedési miniszternek, mihelyt Gorove eltávozik.

LM, 1871. JUN.

A szabadság mártyrja.

Még foly hősi vére, elsincs még temetve. . .
Már is hollók, sasok kárognak felette.

Egy közösügyes Diogenes.

Pulszki Guszti : Hova hova Vili bácsi ?
Tóth Vili. Én biz ecsém embert keresek, a ki a hevesi főispánságot elvállalná. . .
Pulszki Guszti. Hiszen ha csak főispán kell, hát itt vagyok én.
Tóth Vili : De ecsém! téged nem hogy főispánnak, de még csak dinyecsősznek sem fogadnának el Hevesben.

Válaszul

Ludas Matyi pünkösdi jókivánatára.

Ünnepi jó kivánatod pajtás!
„Hogy a szentlélek szálljon le reám,"
Világositsa meg sötét elmém,
És nyissa fel némán veszteglő szám,
Lásd! teljesült: ajkimon már szó zeng,
Lelkemben „uj világosság" dereng.

E fényárban igen tisztán látom:
Hogy az eszeveszett mamelukhad
A jogtiprás bünlepte ösvényén
Még mindegyre rohamosan halad:
Mi több, — mint mozdony a lomha terhet,
Maga után vonja a nemzetet.

Látom, hogy a „kinevezett birák" —
Az „üres erszényü" igazságot
Mikép feszitik már is keresztre,
Ölelvén az „aranyos" gazságot:
A nép szeretete, és bizalma
Nem kell, hisz az „igen sovány szalma."

Látom a vér — s erővesztett megyék
Nyakára ült „mindenható basák" —
A szabadságért küzdő hü honfit
Vadként mint üldözik, mint zaklatják:
Kegyelvén egyedül a „szolgafajt,"
Mely nekik mindjárt térdet-fejet hajt.

Látom a „virilis szavazatot,"
Mint egy felbőszitett czirkus-bikát —
Vadul rá rohanni a „népjogra,"
Hogy azt hegyes szarvával verje át.
Látom, jog és ész helyt az otromba
„Nyers erő" — mint helyezkedik „tronba."

De mit ér, hogy mindezt tisztán látom?
Ha mint a vak — mit se látva rohan
Tátongó mély örvényfelé a párt,
Melynek kezében a hon sorsa van:
Hát kissebbül-e az által a vész?
Ha a nemzet e párttal együtt vész.

Papirrágó.

Adomák.

Halmos falun egy pár velocipedes uri ember keresztül utazván, a nép seregestől tódult a pópához, kérve, hogy tartson rendkivüli misét a határ épségben maradásáért mert a „drákuk" keresztül menvén határukon okvetlen elveri a jég.

Valjon a nép babonaságát vagy a páter együgyüségén kell-e csodálkozni, ki ez engesztelő szent misét csakugyan megtartotta.

X. p. . . . . i tanár nagyon szerette a jó borocskát s a perditus fráterek által okozott boszúságot gyakran nagyobb mértékben is ellensulyozta annak édesen mámoritó cseppjeivel, mint azt megbirta volna. — Hogy az drága cseppek folyton rendelkezése alatt álljanak, egy pár hordónyit mindig tartott készletben. És oly szokása is volt, hogy csak a t. . . . it szerette, bár helybeli is a jobbak közé tartozott.

Történt, hogy bort kellett liferáltatnia, mert már fogyatékán volt. Épen egy tanitványu t. . . ba való volt s ezt kérte fel, hogy szállitsa fel borocskáját. A fiu megigérte s meg is tette. — Elközelgetvén az iskolába menetel ideje, a mi fráterünk ősi szokás szerént többed magával indult P. . . felé. De hát, lehet-e azt gondolni, hogy egy deák kompánia száraz torokkal utazzék akkor, midőn a kasfarban finom borral telt hordó zakatolása ingerli a gégéket? Ki birna ilyenkor ellent állani a kisértésnek? Hát ha száz sárkány ülne a hordó száján, nem elkergetnék-e, hogy megkóstolják valódi t. . . i-e a mit visznek, vagy missmásolt?

A katározat kimondatott s a hordó szája felbontatott. — Volt ivás derüre borura. Feledve lön professor, feledve minden, — csak a rózsás jelent élvezék.

Ámde utóvégre is csak közeledni kellett P. . . felé. Már a távolban fel is tünedeztek a város sugár tornyai s a fráterek csak most kezdtek gondolkozni a további teendők felett. — Vizzel töltsék-e meg a hordót ez volt első kérdésül felvetve. — Nem, ez hozzájuk nem illő lenne, hisz azt megteszik a közönséges fuvarosok is. Hiányosan vigyék a professorhoz? nem, hiszen akkor a csiny mindjárt ellenne árulva. — Megtöltötték tehát ez ut mellett csomóba rakott kövecsekből.

A professor nagyon kegyébe vette tanitványát, hogy a bort tisztán, sértetlenül kézhez adta. — Azonban történt, hogy a bor mihamar elfogyott, — sokkal hamarább, mint azt a professor számitotta. Mi ez gondolkozik magában, hiszen a mértékem nem változott, vendégeim nem voltak s még is a bor elfogyott. — Forgatja a hordót jobbra is balra is, — denique a csap nem bocsát. Azonban észre vette, hogy a forgatás alkalmával valami zörög a hordóban. Felüti a fenekét — és oh csodák csodája!

roppant mennyiségü kavics tárult szemei elé. — Röktön küld a fráterért. Ez megjelenik s komolyságot tettető arczczal meg áll a corpus delicti előtt.

— Nos — amice! — szólt a doctissime — boszszuságtól ingerülten miféle kövek ezek itt?

A fráter felvesz egy darabot, nézi, forgatja s majd arra majd a professor arczára nézve végre megszólal. — Doctissime professor! hogy valamely követ kellőleg meghatározhassunk, szükség, hogy annak lelhelyével is megösmerkedjünk. Nem lenne szives megmondani, hol találtattak ezek a ritka szép formáju kövek?

— A borban fráter, a borban — felel a professor bosszúsan.

Ugy hát egész biztossággal constatálhatom doctissime professor! hogy azok mind meg annyi borkövek.

— —

Hires poéta volt a maga idejében Puskási uram. Egyszer a gyalog fikát igy énekelte meg:

„Hasznos az a tik a,
Melynek tojását megette a fika,
Hunczut és hazug ő, —
Mert keze volt tolban,
Lopott az ólban. . .“

— —

Zrinyi Miklóst, a szigetvári hőst pedig következőleg tüntette ki!

„Láttam Szigetvárán Zrinyit,
Mozgatni inyit.
Ki vágta a törököt,
Azt a vörös rákot,
Mint a mákot. . .“

— —

Egy jámbor asszonyi állat fölött pedig következő épületes bucsuztatót mondott:

„Istenben boldogult, szegény Varga Sára,
Nem mehetsz már többé kisbéri vásárra.
Épp akkor hordá el, a mord halál szele,
Midőn a konyhában ö tormát reszele.

A megszomorodott halotti gyülekezet között aztán ott volt a buslakodó „k o r m o s“ kutya is. Puskási uram meg nem állhatta, hogy ehhöz is ne intézzen egy pár keservő hangot, és hangzott az pedig ilyeténképpen:

„Busulj te is kormos, e szomoru ágon,
Anyád helyett ő volt, anyád e világon . . .“

— —

A m. szigeti szépitészeti bizottmány legközelebbi ülésében azon fontos tárgy kerülvén szőnyegre, hogy mi ként lehetne, a piacz közepén keresztül huzódó, esőzés alkalmával az egész piaczot elboritó százaz időben zöld szőnyeggel bevont s dögleletes büzt terjesztő posványt értékésiteni? határozatba ment: hogy abban egy b é k a t e n y é s z d e alakitandó s partjára a szépitészeti bizottmányi tagok neveit megörökitendő emlékszobor állitandó.

Nyilt levèl.

Báró Kemény Zsiga urnak a pesti naplóban.

Mélyen tisztelt báró ur! Tetszett engemet a Pesti Napló 118 számában pelengérre állitani azért, hogy — ámbár külföldi születés vagyok, — irok magyar hazám nyelvén ugy, a mint tudok, s tetszett iratkámra ezt mondani: ez is stylus. — Tessék csak fő kedvenczének, a szabadkai polgármester Lénárd Máténak a Ludas Matyi 21. számában megjelent gyászfelhivását olvasni — ő született magyar e mellett egy szabad királyi város polgármestere — a z á m m é g a s t y l u s!

A magyar északkeleti vasut egyik állomás főnöke.

Szabadkai életképek.

XVIII.kèp

E g y n é m e t s z i n t á r s u l a t s u g ó j á n a k m a g y a r b u c s u z ó j a: (megjelent nyomtatásban az ötvenes években.)

„Mindegyik viz a magáéval nehezen, az ur és a paraszt: azért a lyukban a sugónak az élet lesz keserü. — Ő jö és mindegyik tudja mit akar, és áll — és áll — és vár.“ *)

Borsika naplójából.

Telegramm a más vilàgról.

H e r m a n O t t ó u r n a k, a k o l o z s v á r i m u z e u m e g y i k o s z t á l y ő r é n e k.

Jól teszi ön, ha pontosan teljesitett kötelességének nemes érzete, vissza tartja a nyilvánosságtól ott, hol a kalendárium csináló Mayer Istvánok s a hühószájlabancz Thaly Kálmánok tolják a szelet.

Gróf Teleky József.

Matyifillér.

A „Keizer-sniczli“-ért reám rótt 100 pengő forint pénzbirság lerovására conferáltak:

Sebeczky András D.-Földvárról	5 frt.
Szakácsy Dániel képviselő Pestről	1 frt.
Vajda János képviselő Pestről	2 frt.

gratias

Ludas Matyi.

*) Szakasztott k é p m á s a Lénárd Máté polgármester g y á s z j e l e n t é s é n e k, (lásd L. Matyi 21. számát.)

S z e r k.